

Hvis man tænker sig, at en saadan Sømand ikke faar Arbejde paa Orlogsværftet og f. Eks. i en Maaned skal gaa uden Arbejde, faar han altsaa 10 Kr. fast Underholdsbidrag og desuden 50 Øre for hver Arbejdsdag, det vil sige alt i alt et Par og tyve Kroner til at opholde Livet for i en saadan Maaned. Det forekommer mig at være et alt for ringe Vederlag. Hvor skal en Sømand gaa hen og opholde Livet for nogle og tyve Kroner om Maaneden? Det er der ingen, der kan, og Følgen er, at enten maa han tære paa det, han har lagt til Side med Militærtjenesten for Øje, saa at han altsaa staaar paa bar Bund, naar han kommer ind i Tjenesten, eller ogsaa maa han gøre Gæld for at leve eller gaa paa Omgang mellem Venner og Bekendte for at opholde Livet. Det synes jeg, vi ikke kunne være bekendt at byde disse Søfolk.

Naar nu Forholdet bliver, at denne Stopning kun kommer til at ramme faa eller i hvert Fald betydelig færre end tidligere, synes jeg, der godt kunde blive Raad til at give dem en lidt større Tæropenge i den Tid, de gaa og vente. Skulde det knibe, kunde jeg tænke mig, at der kunde spares lidt paa de Diæter, som Officererne, der deltog i Sessionsbehandlingen, oppebære. Det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, at disse Diæter til 2 Officerer have beløbet sig til aarlig omtrent 5,000 Kr. foruden Befordrings- og Kvartergodtgørelse, det faa Officererne nemlig ogsaa. De Herrer foretage sig i det hele ikke ret meget, uden at de skulle have det ekstra betalt, skønt de faa deres Gage alligevel. Den Sum, der er medgaaet dertil, udgør omtrent Halvdelen af det, der er medgaaet til at underholde stoppede Søfolk for, hvis Antal dog er ret betydeligt i Forhold til disse Officerers. Skulde der ikke blive Raad til at yde disse stoppede Søfolk et større Underholdsbidrag paa anden Maade, kunde jeg tænke mig, at man inddrog nogle af de Diæter, disse Officerer faa, da de, som sagt, have deres Løn alligevel. Og Officererne ere i Regelen forholdsvis godt aflagte ved Siden af Sømændene, saa de kunde maaske nok beordres til at udføre dette Hverv ved Sessionen, uden at de behøvede at faa ekstra Betaling derfor. Vi leve jo i en Tid, hvor det lyder til os alle, at vi bør spare. Ganske vist er det noget af en Forbrydelse at sige, at der skal spares indenfor Militærvæsenet og overfor Officererne, men jeg vover alligevel at sige, at kunne vi ikke paa anden

Maade skaffe disse Søfolk lidt mere Underhold, kunne vi gaa til at knibe lidt paa disse Diæter. Jeg vil i hvert Fald anbefale denne Tanke til nærmere Overvejelse i det kommende Udvalg og henstille til den højtærede Justitsminister, at han stiller sig velvilligt til denne Tanke.

Paa Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke komme dybt ind, men der er dog nogle Bestemmelser, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Der staaar i Lovforslagets § 3, at Personer, som „har udstaaet Strafarbejde efter Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling, vil være at udelukke fra Tjenesten i Hæren og Søværnet. Der gives dem Vedtegning derom i Rullen, for at de i fornødent Fald kan anvendes ved særlige Arbejdskommandoer eller paa lignende Maade, indtil de opnaar den Alder, med hvilken Værnepligten i Almindelighed ophører.“ Jeg er ikke rigtig klar over, i hvor stort et Omfang denne Bestemmelse anvendes til at udskrive saadanne straffede Personer, eller i hvilket Omfang den vil blive anvendt. Motivet til at udelukke saadanne straffede Personer fra den egentlige Hær er vel dog, at de almindelige værnepligtige, om jeg saa maa sige, ikke skulle være tvungne til at omgaa disse straffede Personer. Der skal blandt militære herske Kammeratskab, man skal som Soldat være Kammerat med alle mulige Mennesker, og det er efter min Mening en udmærket god Ting, men det er vel Motivet til denne Bestemmelse, at man som Soldat ikke skal være tvungen til at omgaa straffede Personer. Men hvorfor skulle saa de, der udskrives til Arbejdskommandoer, mere være tvungne dertil end andre? Hvis Bestemmelsen er at forstaa saaledes, at de Ord „i fornødent Fald kan anvendes“ kun gælde under særligt ekstraordinære Forhold. f. Eks. under Krigstid, er der maaske ikke saa meget at sige dertil, men hvis det er saaledes, at de i Almindelighed kunne udskrives til Arbejdskommandoer, synes jeg, man gør Uret overfor de ikke straffede Personer, der udskrives til Arbejdskommandoer. Det kunde føre til en almindelig Mening om, at Arbejdskommandoer bestaa af straffede Personer, og det, mener jeg, er Uret mod dem, som ikke ere straffede. Naar man endelig skal have en Bestemmelse om straffede Personer, synes jeg, det var rigtigt at sige, at saadanne overhovedet ikke kunne udtages til Militærtjeneste.

I § 5 er der gjort en lille Ændring fra den nuværende Lov, som jeg heller ikke kan overse Rækkevidden af. Der har